

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: V. Š., nar. „X“, bytem „X“, proti žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební 3118/48, zastoupeného Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem, se sídlem v Děčíně, Řetězová 2, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.10.2014, č. j. 3960/DS/2014, JID: 121733/2014/KUUK/Piš,**

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 14.10.2014, č. j. 3960/DS/2014, JID: 121733/2014/KUUK/Piš, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Žatec, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 26.6.2014, č.j. MUZA 17928/2014/DOP, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti záznamu 12 bodů v registru řidičů a výzvě k odevzdání řidičského průkazu ve smyslu ust. § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve

znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Současně žalobce požadoval, aby soud žalovanému uložil uhradit žalobci náklady soudního řízení.

V žalobě uvedl, že dne 7.4.2013 ve 14.40 hodin byl vyplněn policistou prap. J. D. blok na pokutu uloženou za přestupek v silniční dopravě série FD/2013, číslo bloku D 1187708, a byla mu uložena bloková pokuta v částce 100,- Kč, přičemž mu bylo při ukládání pokuty sděleno, že neměl rozsvícená světla. Tomuto jednání byli přítomni jeho kolegové, které vezl do práce. Policista blok vyplnil na kapotě vozidla a nechal jej žalobce podepsat, což tento učinil v domění, že se skutečně jená o přestupek spočívající v nerozsvícených světlech. Následně bylo žalobci oznámeno, že dosáhl 12 bodů a že má odevzdat řidičský průkaz. Z podkladů zjistil, že mu byla uložena mimo jiné dne 7.4.2013 bloková pokuta v částce 100,- Kč za to, že nebyl za jízdy připoután. Oznámení o přestupku ověřila Mgr. M. B. a pokuta byla uložena prap. J. D. Zcela jistě došlo k záměně přestupku, protože vyplnění se neshoduje s tím, co bylo projednáno na místě přestupku za účasti svědků. Toto pochybení ze strany policie má za následek odebrání řidičského průkazu, který žalobce potřebuje každodenně ke svému zaměstnání. Správní orgán jeho námitky vůbec neproověřil a pouze vychází z oznámení policie. V tomto případě vlastně ani neexistuje možnost se domoci přezkoumání této skutečnosti. Žalovaný uvádí, že se nemůže vyjadřovat k postupu policistů a odkazuje žalobce dokonce i na Generální inspekci bezpečnostních sborů, což považuje za vrchol byrokracie. Vzhledem k tomu, že na místě projednání přestupku ani na chvíli nepochyboval o správnosti rozhodnutí policisty, pokutový blok si neschoval, resp. nemůže ho najít. Závěrem navrhl zrušit obě napadená rozhodnutí.

Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. K věci uvedl, že policie již řešila zmiňovaný přestupek a zaevidovala žádost žalobce jako podnět k přezkumnému řízení, avšak ve věci již uplynula lhůta pro jeho případné zahájení. Žalovaný konstatoval, že kopie pokutového bloku byla ověřena a údaje souhlasí s oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení. Správní orgán příslušný k provádění záznamu bodů nenese důkazní břemeno ohledně prohlášení viny či nevinu řidiče, neboť toto řízení bylo již pravomocně skončeno a správní orgán ho pouze podle ustanovení § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu zaznamenal do registru řidičů. Předmětem odvolání proti rozhodnutí o námitkách tedy není otázka přezkumu konkrétních deliktů jednání řidiče a jim odpovídající právní kvalifikace přestupků, o kterých pravomocně rozhodly příslušné policejní orgány nebo obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem vyslovil souhlas a žalobce nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělil, když byl o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučen.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad

rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny, což soud více rozvede ještě níže.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu, zevrubném prostudování obsahu předloženého správního spisu a zejména pak odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce namítá, že se jeho tvrzením o chybě při kvalifikaci spáchaného přestupku zanesené do pokutového bloku a zanesené do oznámení o přestupku žalovaný ani správní orgán I. stupně relevantně nezabývali.

Soud ve vztahu k danému případu konstatuje, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše. Tyto body nejsou sankcí za přestupek nebo trestem za trestný čin, jsou pouze administrativním opatřením ohodnocujícím nebezpečnost spáchaného přestupku nebo trestného činu a registrujícím jeho spáchání. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno. Tyto závěry vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21.3.2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103, dostupném na www.nssoud.cz, a soud se s nimi ztotožňuje.

Mezi bodovým řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají, je proto zásadní rozdíl. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008 - 44, www.nssoud.cz, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.

V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.3.2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103, www.nssoud.cz).

Jak již bylo výše uvedeno, v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zejména zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Tyto skutečnosti lze v daném případě zjistit jednak z oznámení o uložení pokuty žalobci v blokovém řízení, která správnímu orgánu I. stupně po spáchání přestupků předkládaly příslušné orgány Policie České republiky, a jednak z vlastních rozhodnutí o přestupcích, která mají v případě žalobce podobu pokutových bloků, neboť jeho přestupky byly řešeny v blokovém řízení.

Ze správního spisu je zřejmé, že si správní orgán I. stupně vyžádal pokutový blok č. D 1187708, ze kterého vyplývá, že žalobce dne 7.4.2013 ve 14.40 hod. se ve vozidle r.z. 6U5 7036 dopustil přestupku podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu tak, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, za což mu byla uložena pokuta ve výši 100,- Kč. U věty: „*Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne 7.4.2013*“ se nachází podpis žalobce.

V této souvislosti soud připomíná, že pokutový blok představuje rozhodnutí vydané v blokovém řízení a je třeba na něj nahlížet jako na běžné rozhodnutí správního orgánu. I ve vztahu k rozhodnutím vydaným v blokovém řízení je proto třeba vycházet z obecně platné zásady presumpce správnosti rozhodnutí správního orgánu, která se projevuje tím, že pokud, resp. dokud není rozhodnutí správního orgánu zrušeno, musí být považováno za správné, tedy platné a zákonné. Presumpce správnosti se neuplatní jen v případě nicotných rozhodnutí. Podle ustálené judikatury správních soudů je nicotný takový správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (k tomu srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22.7.2005, č.j. 6 A 76/2001 - 96, publ. pod č. 793/2006 Sb. NSS, nebo rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13.5.2008, č.j. 8 Afs 78/2006 - 74, publ. pod č. 1629/2008 Sb. NSS, případně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2013, č.j. 7 As 100/2010 - 65, publ. pod č. 2837/2013 Sb. NSS, vše dostupné na www.nssoud.cz). Žádnou ze shora popsanych vad, ani jinou vadu srovnatelné závažnosti však rozhodnutí vydané v blokovém řízení o přestupku žalobce, jež bylo podkladem pro rozhodnutí v projednávané věci, nevykazuje.

Dále soud uvádí, že ve smyslu ust. § 52 odst. 2 s.ř.s. nepřikročil k provedení dokazování, jak navrhoval žalobce, a to výsledky svědků neboť to soud vyhodnotil jako nadbytečné, když příslušný správní spis dostatečně zachycuje pro souzenou věc relevantní skutkové a právní okolnosti daného případu, neboť jak soud již shora vyložil, v námitkovém řízení nelze přezkoumávat skutkové okolnosti spáchaných přestupků, neboť blokové řízení již bylo pravomocně skončeno.

Žalobce namítá, že mu není poskytnuta možnost právní ochrany proti tvrzenému pochybení policisty, tedy možnost opravných prostředků. Soud k opravným prostředkům proti rozhodnutí v blokovém řízení konstatuje, že odvolání jako řádný opravný prostředek v této věci skutečně není přípustné, neboť zde je předpoklad souhlasu přestupce s vyřízením přestupku v blokovém řízení, což ostatně i sám žalobce deklaroval podpisem pokutového bloku, který obsahuje popis skutku a jeho kvalifikaci. Přípustným opravným prostředkem proti rozhodnutí v blokovém řízení je obnova řízení podle § 100 a násl. správního řádu, která je ovšem omezena striktní subjektivní a objektivní lhůtou podobně jako přezkumné řízení podle § 94 a násl. správního řádu, jehož se žalobce již neúspěšně dovolával.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a navíc je ani nepožadoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 16. září 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová